

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Василевська О.М., здобувач першого (бакалаврського) рівня ВО,
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – Пасемко Г.П., д.н. з держ. упр., професор

Основою ефективного формування стратегічного управління регіонами є його комплексність, котра передбачає включення соціальних, економічних, екологічних, інвестиційних та інших під стратегій. Саме різноманіття стратегій дає їх загальну гнучкість, що виявляється ефективною за змінюваних суспільних ситуацій. Також стратегія регіонального розвитку держави є специфічною та неоднорідною для кожного окремого регіону, що пояснюється значними відмінностями кожної території стосовно наявності ресурсів, структури господарства, ступеню розвитку економіки та суспільного сектору, темпів та факторів економічного зростання.

Стратегічне планування, як особлива форма державної управлінської діяльності, передбачає постійне дослідження поточної ситуації, вимагає проведення аналізу як зовнішнього оточення території, так і її внутрішнього потенціалу, оцінки існуючих проблем громади, а також змістовного обґрунтування концепцій розвитку регіону, виконання оцінки різних варіантів стратегічних альтернатив. Здійснення стратегічного планування передбачає використання комунікацій та обов'язкової участі в ньому громади, за рахунок чого воно виконується з врахуванням більшості інтересів та цінностей спільноти, забезпечує прийняття консолідованих рішень, що задовільняють інтереси максимуму громадян, проживаючих на цій території. Саме на вирішенні проблем регіону концентруються зусилля та залучаються всі можливі ресурси учасників регіонального розвитку. Отже, стратегічне планування виступає особливою інтегруючою силою, котра організовує й спрямовує всі процеси формування стратегічних цілей забезпечує базис для оптимального розподілу всіх ресурсів на рівні регіональних установ та органів влади [1].

Відповідно до змісту, стратегічне управління розвитком регіону розглядається як специфічна система, котра включає в себе: стратегічний аналіз, що означає оцінку зовнішнього та внутрішнього середовища об'єкту дослідження; стратегічне планування, котре полягає в визначенні місії, мети, завдань з формування стратегії розвитку регіону; реалізація завдань стратегії розвитку регіону через конкретні заходи та інструменти; оцінка стратегії й контроль за її виконанням в рамках часу відповідно до даного регіону.

Основними принципами стратегічного планування на регіональному рівні державного управління є наступні: цілеспрямованість; єдність; соціальність; точність; безперервність; участь; адаптивність; легітимність; демократичність; професіоналізм; ефективність; реальність [2].

Розробка стратегії регіонального розвитку для української економіки повинна враховувати як процеси глобалізації світового господарства, так і внутрішні суспільно-економічні умови. Сучасне застосування стратегічного управління зорієнтовано саме на реалізацію стратегій розвитку регіону на базі безперервного контролю та оцінки можливих змін. Обов'язковим є, для вітчизняної системи державного управління регіональним розвитком, врахування в ній тенденцій сучасного світового економічного розвитку: глобалізації, розвитку міжнародної сфери послуг, тенденції в формуванні постіндустріального суспільства, зростання значимості інтелектуальної складової в формуванні результатів суспільного виробництва, світова інформатизація та діджиталізація сучасного суспільства, проблеми вичерпання традиційних джерел соціально-економічного росту.

Література:

1. Куйбіда В. Перспективи формування нової державної регіональної політики. Збірник матеріалів та документів «Проблеми формування добросчесного, належного місцевого врядування». К.: Атіка, 2018. С. 319-326.

2. Закон України «Про засади державної регіональної політики», визначає основні вектори та принципи регіональної політики URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19#Text> (дата звернення: 05.05.2024).